

2019. április 18., csütörtök

P8_TA(2019)0440

Tárgyalások a Tanáccsal és a Bizottsággal az Európai Parlament vizsgálati jogáról: jogalkotási javaslat**Az Európai Parlament 2019. április 18-i állásfoglalása a Tanáccsal és a Bizottsággal az Európai Parlament vizsgálati jogáról szóló rendeletre irányuló jogalkotási javaslatról folytatott tárgyalásokról (2019/2536(RSP))**

(2021/C 158/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 14. cikkének első bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 226. cikkének harmadik bekezdésére,
- tekintettel az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről és a 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2014. április 16-i jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a pénzmossással, az adókikerüléssel és az adókijátszással kapcsolatos vizsgálatot követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett 2017. december 13-i ajánlásának vonatkozó bekezdéseire (PANA állásfoglalás, 190–200. bekezdés) ⁽²⁾ és a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés vizsgálatát követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, 2017. április 4-i ajánlására (EMIS állásfoglalás, 76–94. bekezdés) ⁽³⁾,
- tekintettel az Elnökök Értekezletének 2014. szeptember 18-i, az eljárási szabályzat 229. cikke szerinti azon határozatára, hogy az Európai Parlament vizsgálati jogáról szóló rendeletre irányuló, fent említett jogalkotási javaslat tárgyalását az új parlamenti ciklusban is folytassák,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottságnak a fent említett jogalkotási javaslatról szóló három munkadokumentumára ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanács és a Bizottság e jogalkotási javaslattal kapcsolatos aggályaira, amelyeket a Tanács és a Bizottság főtárgyalóinak az Európai Parlament főtárgyalóhoz intézett 2014. április 4-i levelében, valamint a Bizottság első alelnökének 2015. április 28-i, a Tanács luxemburgi elnökségének 2015. szeptember 3-i, a Tanács szlovák elnökségének 2016. október 13-i és a Tanács osztrák elnökségének 2018. október 25-i, az Alkotmányügyi Bizottság elnökéhez intézett leveleikben fejtettek ki,
- tekintettel a 2017. december 13-i plenáris vitára, és különösen a Tanács észt elnöksége és a Bizottság által a 2017. november 29-én Danuta Maria Hübner által az Alkotmányügyi Bizottság nevében a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, az Európai Parlament vizsgálati jogáról szóló, szóbeli választ igénylő kérdésekre (az eljárási szabályzat 128. cikke) adott válaszokra,
- tekintettel a 2019. április 17-i plenáris vitára a 2019. január 22-én az Alkotmányügyi Bizottság nevében Danuta Maria Hübner által a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, az Európai Parlament vizsgálati jogára vonatkozó jogalkotási javaslatról szóló, szóbeli választ igénylő kérdésekre (az eljárási szabályzat 128. cikke) ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság állásfoglalási indítványára (B8-0238/2019),

⁽¹⁾ HL C 443., 2017.12.22., 39. o.⁽²⁾ HL C 369., 2018.10.11., 132. o.⁽³⁾ HL C 298., 2018.8.23., 140. o.⁽⁴⁾ PE544.488v03-00, PE571.670v03-00 and PE630.750v01-00.⁽⁵⁾ O-000003/19 és O-000004/19.

2019. április 18., csütörtök

— tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,

- A. mivel az Alkotmányügyi Bizottság (AFCO) által 2015. január 20-án elfogadott első munkaanyag már jelezte, hogy a Tanács és a Bizottság által megfogalmazott „aggályok” „önmagukban nem képeznek leküzdhetetlen akadályt”, az AFCO pedig felismerte, hogy „léteznek alternatív megoldások és rugalmasabb megfogalmazások, amelyek lehetővé tennék, hogy a rendelet ügye elmozduljon a holtpontról”, egyben jelezte és javasolta a Tanács elnökségének és a Bizottságnak a jövőben követendő eljárásra nézve, hogy elsőként politikai tárgyalásokra kerüljön sor, majd azt követően technikai ülésekre;
- B. mivel a Tanács az erre az ajánlatra adott válaszában kifejezte a Parlamenttel való együttműködés iránti hajlandóságát és elkötelezettségét, de azzal a feltétellel, hogy a Parlamentnek először kezelnie kell a jogi és intézményi természetű problémákat és alapvető aggályokat;
- C. mivel az AFCO bizottság elfogadott egy második munkadokumentumot, amely lehetővé tette az előadó számára, hogy további lépéseket tegyen annak érdekében, hogy a fent említett aggályok kezelése céljából a Tanáccsal és a Bizottsággal tárgyalásokat folytassanak; mivel ennek megfelelően elfogadtak egy új tárgyalási stratégiát, a Tanács és a Bizottság részére pedig 2016. június 30-án megküldtek egy informális irat formájában készült dokumentumot, amely politikai érvekkel alátámasztva ismertette a lehetséges megoldásokat;
- D. mivel 2016. október 10-én a három intézmény úgy döntött, hogy a jogi és intézményi kérdések további tisztázása érdekében az egyes intézmények jogi szolgálatai között folytatják az informális eszmecserét; mivel ez lehetővé tette, hogy a Parlament a rendelet szövegének új változatára tegyen javaslatot, és nyitva hagyta a főbb politikai nézeteltéréseket;
- E. mivel az elvégzett jogi munka ellenére a Bizottság és a Tanács jogi szolgálatai jogtanácsosainak nem állt módjában hivatalosan támogatni a három intézmény jogi szolgálatai által végzett figyelemre méltó munka eredményeként született dokumentumot, és ezzel ez a fontos jogalkotási ügy lényegében elakadt; mivel ebből következően az AFCO bizottság vezetésével 2017. december 13-án plenáris vitát tartottak két szóbeli választ igénylő kérdés nyomán, amelyet követően az AFCO 2018. május 3-án egy informális dokumentum formájában előterjesztette a javaslat új szövegtervezetét, ezzel hivatalosan eleget téve az AFCO elnöke és az előadó, illetve a Tanács szlovák elnöksége és a Bizottság között 2016. október 10-én elért megállapodásnak, amely rögzítette, hogy „a hivatalos tárgyalások megkezdése érdekében újra kell fogalmazni az EP javaslatát”;
- F. mivel a Tanács 2018. október 25-i levelében reagált az új szövegtervezetre, amely a jogi szolgálatok által végzett jogi munkán, a két vizsgálóbizottság (EMIS és PANA) e nyolcadik ciklusban szerzett tapasztalatain, valamint a Parlament által 2014-ben elfogadott javaslaton alapult; mivel válaszában a Tanács hivatalosan felsorolta újabb aggályait, amelyek túllépnek a saját jogi szolgálatának véleményén is, megkérdőjelezve az eddig elvégzett munkát és felsorolva a Parlament előtt álló fő intézményi problémákat, amelyeket nehéz leküzdeni; úgy véli, hogy ezzel az eljárásával a Tanács nem hagy semmilyen mozgásteret a tárgyalások számára, ugyanakkor az informális dokumentum mögött meghúzódó elképzelés az volt, hogy az új szöveg megnyissa az utat a tárgyalások és a politikai párbeszéd előtt;
- G. mivel valamennyi törvényhozó kamara elidegeníthetetlen jellemzője, illetve minden erre az elnevezésre méltó demokráciában a hatalmi ágak szétválasztásának alapvető feltétele, hogy a parlament képes legyen a végrehajtó hatalom elszámoltatására azáltal, hogy valódi jogokkal rendelkező vizsgálóbizottságokat hoz létre, amelyek tanúkat idézhetnek meg és dokumentumokat szerezhetnek be;
- H. mivel az Európai Unió valamennyi intézménye rendszeresen elkötelezi magát a jóhiszemű együttműködés mellett, amely a szóban forgó rendelet esetében nehezen ismerhető fel;
1. a legmélyebb egyet nem értésének ad hangot a Tanács (és a Bizottság) hozzáállása miatt, amely több mint négy éven át zajló informális találkozók, valamint levél- és dokumentumváltásokat követően továbbra is akadályozza egy olyan hivatalos ülés megtartását, amelyen politikai szinten meg lehetne vitatni az azonosított problémák lehetséges megoldásait, megtagadva a Tanács elnöksége számára adott politikai felhatalmazás jóváhagyását, amely megnyitná az utat olyan politikai jellegű találkozók előtt, amelyek a legvitatottabb kérdések megoldását célozzák, valamint annak kiderítését, hogy elérhető-e egy megállapodás;

2019. április 18., csütörtök

2. kéri a Parlament elnökét, hogy hívja fel a politikai vezetők figyelmét a Parlament azzal kapcsolatos aggályaira, hogy a Tanács és a Bizottság nem tartja tiszteletben az intézményközi együttműködés elvét;
 3. javasolja, hogy a Parlament Jogi Bizottsága vizsgálja meg, hogy az intézmények közötti kölcsönös és jóhiszemű együttműködés elvével (az EUSZ 13. cikkének (2) bekezdése) kapcsolatban az Európai Unió Bírósága elé terjeszthető-e kereset, és ezzel összefüggésben végezzen ellenőrzést és számoljon be az e ciklus alatt létrehozott vizsgálóbizottságokra (PANA és EMIS) vonatkozó jelenlegi jogi keretnek a Tanács általi megsértéséről;
 4. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 226. cikke, amely jelenlegi megfogalmazása szerint „különleges jogalkotási eljárást” ír elő és a Tanács és a Bizottság egyetértését teszi szükségessé a Parlament vizsgálati jogáról szóló rendelet elfogadásához, nem kötelezi a Tanácsot és a Bizottságot tárgyalások folytatására, mivel csak arra kötelesek, hogy a Parlament javaslatához egyetértésüket adják vagy ezt megtagadják, arra azonban nem, hogy a közös megegyezés érdekében tárgyalásokat folytassanak róla;
 5. ajánlja, hogy a Szerződések által a Parlamentre ruházott jogalkotási kezdeményezési jog alapján induló jogalkotási eljárással kapcsolatban a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásba bele kellene foglalni – a rendes jogalkotási eljáráshoz hasonlóan – egy, az e kezdeményezésekre vonatkozó jogalkotási menetrend megállapítására vonatkozó igényt; hangsúlyozza továbbá, hogy egy ilyen különleges jogalkotási eljárásnak tiszteletben kell tartania az intézményközi megállapodás azon rendelkezéseit, amelyek mindhárom intézményt kötelezik tárgyalások folytatására;
 6. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy abban az esetben, ha a javaslatához annak jelenlegi formájában nem kívánják egyetértésüket megadni, az újonnan megválasztott Parlamenttel folytassák a tárgyalásokat, figyelembe véve a javaslatnak az informális dokumentumban előterjesztett új szövegtervezetét, amely a három intézmény jogi szolgálatainak munkáján alapul; úgy véli, hogy ez egy rendezettebb és rendszerezettebb szöveg, mint amit 2014-ben fogadtak el, és amely azzal azonos vizsgálati jogköröket tartalmaz, de az elmúlt évek tapasztalatainak és a jelenlegi intézményi realitásnak megfelelően naprakésszé téve;
 7. felhívja a politikai pártokat, hogy választási programjaikban fejezzék ki elkötelezettségüket a Parlament vizsgálati jogáról szóló rendeletre irányuló, új és naprakésszé tett javaslat iránt, és felkéri a különböző csúcsteljesítményeket, hogy nyilvánosan fejezzék ki politikai támogatásukat ezzel az üggyel kapcsolatban;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Unió Bíróságának, valamint a tagállamok parlamentjeinek.
-